

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๑๖/๒๕๖๐ วันที่ ๑๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๐

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑ วิศวกรโยธา ระดับ ๗ วช	สังกัด เทศบาลตำบล ห.
คู่กรณีที่ ๒ นายช่างโยธา ระดับ ๖ ว	สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล บ.
คู่กรณีที่ ๓ นายช่างโยธา ระดับ ๔	สังกัด เทศบาลตำบล ห.
คู่กรณีที่ ๔ นายช่างเครื่องยนต์ ระดับ ๗ ว	สังกัด เทศบาลตำบล ห.

เรื่อง การควบคุมงานและการตรวจการจ้างงานก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ ของเทศบาลตำบล ห. ไม่ชอบด้วยระเบียบ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

เทศบาลตำบล ห. ได้จัดจ้างก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ ขนาดกว้าง ๑๖ เมตร ยาว ๓๑.๕๐ เมตร มีพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕๐๔ ตารางเมตร จำนวนเงิน ๑,๙๙๗,๐๐๐ บาท ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. เป็นผู้รับจ้าง สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ซึ่งคู่กรณีที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน คู่กรณีที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานกรรมการตรวจการจ้าง คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และผู้แทนชุมชนอีก ๒ คน ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการตรวจการจ้าง งานจ้างก่อสร้างโครงการดังกล่าว ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ห. ที่ ๓๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้างก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ ในระหว่างวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คู่กรณีที่ ๒ ได้ตรวจและควบคุมงานก่อสร้าง รวมทั้งรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า “ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบปริมาณงานก่อสร้างข้างต้นถูกต้องตามข้อกำหนดและเงื่อนไขตามสัญญาจ้าง” ตามหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบล ห. (กองช่าง) ที่ ๕๐๔.๔/๔๖ เรื่อง รายงานสรุปงานก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และรายงาน

ต่อนายกเทศมนตรีตำบล ห. ว่า “ช่วงควบคุมงานตรวจสอบแล้วงานแล้วเสร็จจริง วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗” ตามหนังสือห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. เรื่อง ขอส่งมอบงานก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ต่อมาเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ร่วมกันตรวจรับงานจ้างก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ดังกล่าว โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างถูกต้องตามสัญญาจ้างแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ สมควรจ่ายเงินงวดสุดท้าย เป็นเงิน ๑,๙๙๗,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ตามใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และมีการเบิกจ่ายเงินค่าก่อสร้างดังกล่าวให้ผู้รับจ้าง เป็นเงิน ๑,๙๙๗,๐๐๐ บาท ตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ผู้เบิก ๐๒๕/๒๕๕๗ เลขที่คลังรับ ๖๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

จากการตรวจสอบของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พบว่า พื้นอาคารอเนกประสงค์มีรอยแตกร้าวอยู่หลายแห่ง เนื่องจากไม่มีการใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint ตามแบบรูปการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา และไม่ได้ขัดมันพื้นคอนกรีต ระหว่างเทพื้นคอนกรีตเสร็จใหม่ๆ ตามหลักวิชาช่าง ทำให้เทศบาลตำบล ห. ได้รับความเสียหาย เป็นเงิน ๒๑๙,๑๒๒ บาท และในวันเดียวกันผู้รับจ้างได้มีหนังสือแจ้งเทศบาลตำบล ห. ว่า ได้ดำเนินการแก้ไขงานดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวน ประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการการเมือง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ๖ ว สังกัดเทศบาลตำบล ห. จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ มีหน้าที่ควบคุมงาน หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน งานจ้างก่อสร้างศาลา อเนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ห. ที่ ๓๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๖ โดยให้ ปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ จึงถือได้ว่า คู่มือที่ ๒ มีหน้าที่ควบคุมงานตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่มือที่ ๒ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๖๖ (๑) (๓) และ (๔) กำหนดว่า ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือที่ตกลงให้ทำงาน จ้างนั้นๆ ทุกวันให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดไว้ในสัญญา โดยสิ่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนงานจ้างได้ตามที่เห็นสมควร และตามหลักวิชาช่าง รวมทั้งจัดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างโดยระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วย ในวันถึงกำหนดส่งมอบงานแต่ละงวด ให้รายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญาหรือไม่ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ ภายในสามวันทำการ นับแต่วันถึงกำหนดนั้นๆ

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่มือที่ ๒ ในฐานะผู้ควบคุมงาน ได้รายงานต่อนายกเทศมนตรีตำบล ห. ว่า ช่างควบคุมงานตรวจสอบแล้วงานแล้วเสร็จจริง ตามหนังสือหางหุ้นส่วนจำกัด ส. ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เรื่อง ขอส่งมอบงานก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ และได้รายงานสรุปงานก่อสร้างต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างว่า ผู้รับจ้างได้ดำเนินการก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์เสร็จเรียบร้อย ถูกต้องตามข้อกำหนดและเงื่อนไขตามสัญญาจ้าง ตามหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบล ห. (กองช่าง) ที่ ๕๐๔.๔/๔๖ เรื่อง รายงานสรุปงานก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ทั้งที่ตามแบบรูปรายการละเอียดได้กำหนดให้มี การใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint แต่จากการตรวจสอบของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด พบว่าผู้รับจ้างมิได้ใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint

คู่มือที่ ๒ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงแถลงด้วยวาจาในการไต่สวน สรุปได้ว่า แบบแปลนเทศบาล เลขที่ ๓๑/๒๕๕๔ แผ่นที่ ๑๘ ได้แสดงรายละเอียดแบบขยายไว้ ๒ แบบ คือ ๑. แบบขยายพื้น คสล. มีรอยต่อ และ ๒. แบบขยายพื้น คสล. ไม่มีรอยต่อ ซึ่งตามหลักวิชาช่าง ด้านวิศวกรรมโครงสร้างแล้ว งานอาคารจะไม่ใช้พื้นที่มีรอยต่อ เพราะว่า พื้นอาคารไม่ได้อยู่กลางแจ้งที่มีสภาพอากาศอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลงหรือการหดตัวหลังจากน้ำในคอนกรีตระเหยออกเหมือนพื้นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก อีกทั้ง ใบแจ้งปริมาณงานและราคาก็ไม่มีการกำหนดถึง Dowel Bar และ Contraction Joint ไว้ คู่มือที่ ๒ จึงเข้าใจงานก่อสร้างพื้นอาคารเอนกประสงค์ไม่จำเป็นต้องใส่ Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint

จากการพิจารณาแบบแปลนเทศบาล เลขที่ ๓๑/๒๕๕๔ แผ่นที่ ๑๘ แล้ว พบว่า ในส่วนของการก่อสร้างพื้นอาคาร ได้กำหนดให้มีการใส่ Dowel Bar และ Contraction Joint ไว้อย่างชัดเจน ซึ่งในการควบคุมงาน นั้น คู่มือที่ ๒ ต้องตรวจและควบคุมงานให้เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด

และข้อกำหนดในสัญญา เมื่อปรากฏว่าแบบรูปรายการละเอียดและใบแจ้งปริมาณงานและราคามีข้อความขัดกัน และหากตามหลักวิชาช่างการก่อสร้างอาคารจะไม่ใส่เหล็ก Dowel Bar และ Contraction Joint ตามที่คู่มือที่ ๒ กล่าวอ้างแล้ว คู่มือที่ ๒ ก็ควรที่จะต้องสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไข หรือรายงานในบันทึกการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบ ประกอบกับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก็ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ในกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญาขัดแย้งกันเอง ผู้รับจ้างต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าจ้าง คือ นายกเทศมนตรีตำบล ห. แต่จากข้อเท็จจริงคู่มือที่ ๒ ก็ได้สั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เป็นไปตามแบบรูปรายการ หรือตามหลักวิชาช่าง และได้จดบันทึกการปฏิบัติงานเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างถึงเหตุดังกล่าวแต่อย่างใด การกระทำของคู่มือที่ ๒ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๖๖ (๑) (๓) และ (๔)

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่มือที่ ๒ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่มือที่ ๒ ในฐานะผู้ควบคุมงาน ได้ตรวจรับรองว่างานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามข้อกำหนดในสัญญา ทั้งที่ผู้รับจ้างก่อสร้างงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและข้อกำหนดในสัญญา เป็นเหตุให้งานก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ไม่ได้ใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint ตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา และได้ขัดมันพื้นคอนกรีตระหว่างเทพื้นคอนกรีตเสร็จใหม่ๆ ตามหลักวิชาช่าง ซึ่งพยานหลักฐานในสำนวนปรากฏชัดเจนว่ามีรอยละเอียดขยายแบบที่ถูกต้องเพียงแบบเดียว แม้ไม่อาจยืนยันได้ว่ารอยแตกร้าวของพื้นศาลาอเนกประสงค์เกิดจากการไม่ได้ใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint หรือเกิดจากการนำรถยนต์ขึ้นไปบนศาลาอเนกประสงค์ แต่คู่มือที่ ๒ เป็นผู้มีความรู้ทางช่างและมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหากหากมีข้อขัดข้องเกิดขึ้น แต่มิได้รายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบซึ่งเป็นวิศวกรก็ได้ตรวจสอบและประเมินตามหลักวิชาช่างแล้วว่า การไม่ใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint เป็นเหตุให้พื้นอาคารอเนกประสงค์เกิดรอยแตกร้าวได้ ดังนั้น การกระทำของคู่มือที่ ๒ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว โดยเทศบาลตำบล ห. ได้รับงานไม่เป็นไปตามสัญญา คิดเป็นเงิน ๒๑๙,๑๒๒ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่มือที่ ๒ กระทำโดยจงใจหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่มือที่ ๒ ทราบว่า ผู้รับจ้างไม่ได้ขัดมันพื้นคอนกรีตระหว่างเทพื้นคอนกรีตเสร็จใหม่ๆ รวมทั้งไม่มีการใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint โดยคู่มือที่ ๒ เข้าใจว่าแบบแปลนไม่มี การใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint เนื่องจาก คู่มือที่ ๒

ได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการกำหนดราคากลางด้วย และบัญชีประมาณราคาก่อสร้างก็ไม่ได้กำหนดให้ใส่ Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint แต่อย่างใด ซึ่งคู่กรณีที่ ๒ ย่อมต้องทราบดีว่าการตรวจและควบคุมงานต้องพิจารณาตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา และหากปรากฏว่าการก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการหรือหลักวิชาช่าง ให้สั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ตามสมควร รวมทั้งต้องจัดบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง แต่จากข้อเท็จจริงพบว่าการตรวจและควบคุมงานนั้น คู่กรณีที่ ๒ มิได้ตรวจสอบตามแบบรูปรายการละเอียด โดยคู่กรณีที่ ๒ ทราบว่าแบบรูปรายการละเอียด กับใบแจ้งปริมาณงานและราคามีความขัดแย้งกัน แต่ก็ได้ปรึกษากับผู้ว่าจ้างตามที่กำหนดไว้ในสัญญา และได้สั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เป็นไปตามแบบรูปรายการหรือหลักวิชาช่าง รวมทั้งมิได้จัดบันทึกการปฏิบัติงานเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการตรวจการจ้างแต่อย่างใด กรณีดังกล่าวถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๒ ได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยประการแรกว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ กำหนดว่า “เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่นของหน่วยรับตรวจ แต่ไม่รวมถึงข้าราชการการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการการเมือง ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง วิศวกรโยธา ระดับ ๗ วช คู่กรณีที่ ๓ ดำรงตำแหน่ง นายช่างโยธา ระดับ ๔ และคู่กรณีที่ ๔ ดำรงตำแหน่ง นายช่างเครื่องยนต์ ระดับ ๗ ว คู่กรณีดังกล่าวเป็นพนักงานเทศบาล สังกัดเทศบาลตำบล ห. จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเจ้าหน้าที่ตามความหมายของระเบียบฯ ดังกล่าวแล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มีหน้าที่ตรวจการจ้างหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในการดำเนินการก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ หมู่ที่ ๔ เทศบาลตำบล ห. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจการจ้าง ประกอบด้วย คู่กรณีที่ ๔ เป็นประธานกรรมการ คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และผู้แทนชุมชนอีก ๒ คน เป็นกรรมการ ตามคำสั่งเทศบาลตำบล ห. ที่ ๓๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๖

กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดจ้างก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์ เพื่อดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๖๕ จึงถือได้ว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ มีหน้าที่ตรวจการจ้างตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ แล้ว

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๓ คู่กรณี ที่ ๔ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๖๕ (๑) (๔) กำหนดว่า คณะกรรมการตรวจการจ้าง มีหน้าที่ตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ ตรวจผลงานที่ผู้รับจ้างส่งมอบ เมื่อเห็นว่าเป็นการถูกต้องครบถ้วน เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญาแล้ว ให้ทำใบรับรองผลการปฏิบัติงานทั้งหมดหรือเฉพาะงวดแล้วแต่กรณีเพื่อทำการเบิกจ่ายเงินต่อไป ในกรณีที่เห็นว่าผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรืองวดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบหรือสั่งการ

ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ร่วมกันตรวจรับการจ้างงานก่อสร้างศาลาเอนกประสงค์ดังกล่าว โดยรับรองว่าผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างถูกต้องตามสัญญาจ้างแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ สมควรจ่ายเงินงวดสุดท้าย เป็นเงิน ๑,๙๘๗,๐๐๐ บาท ให้แก่ผู้รับจ้างต่อไป ตามใบตรวจรับงานจ้าง ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แต่จากการตรวจสอบของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด ตามแบบ สญ.๕ จ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พบว่า พื้นอาคารเอนกประสงค์มีรอยแตกร้าวอยู่หลายแห่ง เนื่องจากไม่มีการใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint ตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา และได้ขัดมันพื้นคอนกรีตระหว่างเทพื้นคอนกรีตเสร็จใหม่ๆ ตามหลักวิชาช่าง

คู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ ได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงแถลงด้วยวาจาในการไต่สวนสรุปได้ว่า แบบแปลนเทศบาล เลขที่ ๓๑/๒๕๕๔ แผ่นที่ ๑๘ ได้แสดงรายละเอียดแบบขยายไว้ ๒ แบบ คือ ๑. แบบขยายพื้น คสล. มีรอยต่อ และ ๒. แบบขยายพื้น คสล. ไม่มีรอยต่อ ซึ่งตามหลักวิชาช่างด้านวิศวกรรมโครงสร้างแล้ว งานอาคารจะไม่ใช้พื้นที่ที่มีรอยต่อ เพราะว่า พื้นอาคารไม่ได้อยู่กลางแจ้งที่มีสภาพอากาศอุณหภูมิที่เปลี่ยนแปลง หรือการหดตัวหลังจากน้ำในคอนกรีตระเหยออกเหมือนพื้นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก และใบแจ้งปริมาณงานและราคาก็ไม่มีการกำหนดถึง Dowel Bar และ Contraction Joint ไว้

คู่กรณีทั้งสามจึงเข้าใจว่างานก่อสร้างพื้นอาคารอเนกประสงค์ไม่จำเป็นต้องใส่ Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint

แต่จากการพิจารณาแบบแปลนเทศบาล เลขที่ ๓๑/๒๕๕๔ แผ่นที่ ๑๘ แล้ว พบว่า ในส่วนของการก่อสร้างพื้นอาคาร ได้กำหนดให้มีการใส่ Dowel Bar และ Contraction Joint ไว้อย่างชัดเจน ประกอบกับ คู่กรณีที่ ๑ ก็เป็นผู้ออกแบบดังกล่าว และในการตรวจการจ้างนั้น คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และ คู่กรณีที่ ๔ ต้องตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน โดยตรวจสอบกับแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาทุกสัปดาห์ ในกรณีที่เห็นว่าผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรือวัดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบหรือสั่งการ ประกอบกับตามสัญญาจ้างเลขที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก็ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ในกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญาขัดแย้งกันเอง ผู้รับจ้างต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าจ้าง คือ นายกเทศมนตรีตำบล ห. แต่จากข้อเท็จจริง คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มิได้รายงานต่อ หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือผู้ว่าจ้างแต่อย่างใด การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุฯ ข้อ ๖๕ (๑) และ (๔)

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้าง ได้ตรวจรับรองว่างานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยถูกต้องตามข้อกำหนดในสัญญา ทั้งที่ผู้รับจ้างก่อสร้างงานไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการและข้อกำหนดในสัญญา เป็นเหตุให้การก่อสร้างศาลาอเนกประสงค์ไม่ได้ใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint ตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา และไม่ได้ขัดมันพื้นคอนกรีตระหว่างเทพื้นคอนกรีตเสร็จใหม่ๆ ตามหลักวิชาช่าง ซึ่งพยานหลักฐานในสำนวนปรากฏชัดเจนว่ามีรายละเอียดขยายแบบที่ถูกต้องเพียงแบบเดียว แม้ไม่อาจยืนยันได้ว่ารอยแตกร้าวของพื้นศาลาอเนกประสงค์เกิดจากการไม่ได้ใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint หรือเกิดจากการนำรถยนต์ขึ้นไปบนศาลาอเนกประสงค์ แต่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และ คู่กรณีที่ ๔ เป็นผู้มีความรู้ทางช่างและมีวุฒิภาวะเพียงพอที่จะพิจารณาแก้ไขปัญหากหากมีข้อขัดข้องเกิดขึ้น แต่มิได้รายงานต่อหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด ประกอบกับ เจ้าหน้าที่ตรวจสอบซึ่งเป็นวิศวกรก็ได้ตรวจสอบและประเมินตามหลักวิชาช่างแล้วว่า การไม่ใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint เป็นเหตุให้พื้นอาคารอเนกประสงค์เกิดรอยแตกร้าวได้ ดังนั้น การกระทำของ

คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแล้ว โดยเทศบาลตำบล ห. ได้รับงานไม่เป็นไปตามสัญญา คิดเป็นเงิน ๒๑๙,๑๒๒ บาท

มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ กระทำโดยจงใจ หรือไม่ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัด เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ว่า คู่กรณีที่ ๑ ในฐานะกรรมการตรวจการจ้างและวิศวกรผู้ออกแบบ ทราบว่าแบบรูปรายการมีการขัดแย้งกัน โดยมีแบบขยายพื้น คสล. ๒ แบบ คือ แบบมีเหล็กเสริม Dowel Bar และตัด Joint และแบบไม่มีเหล็กเสริม Dowel Bar และตัด Joint และในการตรวจรับงานจ้างก็ทราบว่าไม่มีการทำ Contraction Joint ส่วนคู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้ยอมรับว่า ไม่ได้ดูรายละเอียดเรื่องการตัด Joint ว่าเป็นไปตามแบบแปลนหรือไม่ โดยคู่กรณีทั้งสามคนย่อมต้องทราบดีว่าการตรวจการจ้างต้องตรวจสอบรายงานการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และเหตุการณ์แวดล้อมที่ผู้ควบคุมงานรายงาน ว่าเป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียด และข้อกำหนดในสัญญา หรือไม่ ในกรณีที่เห็นว่าผลงานที่ส่งมอบทั้งหมดหรืองวดใดก็ตามไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา ให้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นผ่านหัวหน้าเจ้าหน้าที่พัสดุเพื่อทราบหรือสั่งการ แต่จากข้อเท็จจริงแสดงให้เห็นได้ว่า ในการตรวจการจ้างนั้น คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ มิได้ตรวจสอบตามแบบรูปรายการละเอียด และทราบว่าแบบรูปรายการละเอียด กับใบแจ้งปริมาณงานและราคามีความขัดแย้งกัน แต่ก็มิได้รายงานหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ ดำรงตำแหน่ง เป็นวิศวกรโยธา ๗ วช. เป็นผู้มีความรู้ทางช่างและเป็นผู้ออกแบบงานก่อสร้างดังกล่าว ย่อมต้องทราบว่า แบบรูปรายการกำหนดให้ใส่ Dowel Bar และ Contraction Joint กรณีดังกล่าวถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ ได้กระทำโดยจงใจแล้ว

ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ฐานเป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือน

ตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณา ความเสียหายแก่รัฐได้รับการบรรเทาแล้ว ไม่พบพฤติการณ์ทุจริต และมีภาระหนี้สินเป็นจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๑,๒๔๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๐๖,๒๐๐ บาท (หนึ่งแสนหกพันสองร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๔,๔๓๐ บาท (สี่พันสี่ร้อยสามสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๑ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๒. การกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงานไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณา ความเสียหายแก่รัฐได้รับการบรรเทาแล้ว ไม่พบพฤติการณ์ทุจริต และมีภาระหนี้สินเป็นจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๖,๙๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๘๔,๖๐๐ บาท (แปดหมื่นสี่พันหกร้อยบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓,๕๓๐ บาท (สามพันห้าร้อยสามสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณีที่ ๒ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณา ความเสียหายแก่รัฐได้รับการบรรเทาแล้ว ไม่พบพฤติการณ์ทุจริต และมีภาระหนี้สินเป็นจำนวนมาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๓,๒๓๐ บาท คิดเป็นเงินค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๖๖,๑๕๐ บาท (หกหมื่นหกพันหนึ่งร้อยห้าสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๗๖๐ บาท

(สองพันเจ็ดร้อยหกสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณี ที่ ๓ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

๔. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ในฐานะเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ ซึ่งกำหนดโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน เมื่อพิจารณาถึงพฤติการณ์และเหตุปัจจัยในการกระทำความผิดแล้วเห็นว่า คู่กรณีให้ความร่วมมือในการพิจารณาความเสียหายแก่รัฐได้รับการบรรเทาแล้ว และไม่พบพฤติการณ์ทุจริต จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๒๙,๑๑๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๔๕,๕๕๐ บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นห้าพันห้าร้อยห้าสิบบาท) โดยให้หน่วยงานที่สังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๖,๐๗๐ บาท (หกพันเจ็ดสิบบาท) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่ หากคู่กรณี ที่ ๔ ประสงค์ที่จะชำระค่าปรับทางปกครองทั้งจำนวน ก็ให้นำเงินค่าปรับทางปกครองไปชำระที่หน่วยงานที่สังกัด และให้หน่วยงานที่สังกัดนำเงินส่งเป็นรายได้แผ่นดินต่อไป

ศาสตราจารย์พิเศษชัยสิทธิ์	ตราชูธรรม	ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายปิยะพันธุ์	นิมมานเหมินท์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางอุไร	ร่มโพธิหยก	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นางจิรพร	มีหลีสวัสดิ์	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน
นายกรพจน์	อัศวินวิจิตร	กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ความเห็นแย้งของกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

นางจิรพร มีหลีสวัสดิ์ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน มีความเห็นแย้งกรณีที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินมีมติว่า การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ คู่กรณี ที่ ๒ คู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง โดยมีความเห็นแย้งว่า การกระทำของคู่กรณีดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ เนื่องจากแบบรูปรายการละเอียดและใบแจ้งปริมาณงานและราคามีความขัดแย้งกัน แม้แบบรูปรายการละเอียดกำหนดชัดเจนว่า งานก่อสร้างพื้นศาลาอเนกประสงค์ต้องใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint ก็ตาม แต่ใบแจ้งปริมาณงานและราคาไม่ได้กำหนดค่างานของเหล็ก Dowel Bar และการจัดทำ Contraction Joint ไว้

ประกอบกับใบเสนอราคาของผู้รับจ้างก็ไม่ปรากฏรายการของเหล็ก Dowel Bar และการจัดทำ Contraction Joint เทศบาลฯ จึงไม่มีการจ่ายเงินเป็นค่างานดังกล่าว นอกจากนี้เหตุที่คู่กรณีทั้งสี่มิได้สั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขแบบรูปรายการ เนื่องจากเห็นว่า โดยปกติงานก่อสร้างพื้นอาคารอเนกประสงค์เป็นพื้นที่อยู่ในร่ม ไม่ต้องใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint เหมือนอย่างงานถนนคอนกรีตเสริมเหล็กที่อยู่กลางแจ้ง อีกทั้งรอยแตกร้าวน่าจะเชื่อว่าการใช้งานผิดประเภทของผู้ว่าจ้าง คือ การนำรถยนต์และรถบรรทุกซึ่งมีน้ำหนักมากขึ้นไปจอดบนพื้นอาคารดังกล่าว เมื่อไม่ปรากฏว่ามีค่างานกำหนดไว้สำหรับรายการดังกล่าว และตามหลักวิชาช่างไม่มีความจำเป็นต้องใส่เหล็ก Dowel Bar และจัดทำ Contraction Joint สำหรับงานก่อสร้างพื้นภายในอาคาร การกระทำของคู่กรณีทั้งสี่จึงไม่เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐแต่ประการใด ดังนั้น การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ และคู่กรณีที่ ๔ จึงไม่ครบองค์ประกอบของความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง

นางจิรพร มีหลิวสวัสดิ์

กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน